

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/88/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2307010443
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2307010443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2015 v trestnej veci obžalovaných M. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaných S. N., J. X. a Krajského prokurátora v Trnave, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 2T/129/2007 zo dňa 2.6.2009 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovaným S. N., nar. XX.X.XXXX a J. X., nar. X.X.XXXX.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní:

S. N., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XXX, okres Nové Zámky
J. X., nar. X.X.XXXX, bytom H. č. XX, okres Nové Zámky
o d s u d z u j ú

Obžalovaný S. N.:

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 36 písmeno j/,k/,l/, m/, n/ Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák., ako aj za použitia článku 6 odsek 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá. za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. sa mu ukladá povinnosť v skúšobnej dobe probačnému a mediačnému úradníkovi preukazovať zdroje svojich príjmov.

Obžalovaný J. X.:

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 36 písmeno j/, Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák., ako aj použitia článku 6 odsek 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie krajského prokurátora vo vzťahu k obžalovanému J. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní M. X. , S. N. a J. X. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obžalovaný S. N. ako vodič prepravnej spoločnosti INTERSPEAD-A. A., na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody s obžalovaným J. X. a M. X., dňa 6.12.2006 v poobedňajších hodinách v Galante v spoločnosti SAMSUNG ELEKTRONICS SLOVAKIA, s.r.o. Galanta nechal naložiť na nákladné motorové vozidlo - ťahač prepravnej spoločnosti INTERSPEAD - A. A., EČ: NZ-021 CA s návesom EČ: NZ-387YC, tovar značky Samsung a to LCD televízory, 32 palcového typu: LE 32 S 71 BX/NWT v počte 9 kusov, 20 kusov plazmových televízorov 42 palcových model: PS C7 HX/NWT, 20 kusov plazmových televízorov 42 palcových, model: PS 42 T7 HX/NWT, 3 kusy plazmových televízorov 63 palcových, model: LS 21 DPWASQ/EDC, LCD monitory 19 palcové v počte 152 kusov, modelu: LS 19DOASS/EDC a LCD monitory 20 palcové v počte 222 kusov, modelu: LS 20HAWCSQ/EDC a LCD monitorov 21 palcových v počte 107 kusov v úmysle túto prepravu nevykonať podľa dohodnutej objednávky na mesta Hamburg - Spolková republika Nemecko ale získať peniaze, pričom tento tovar v nočných hodinách dňa 6.12.2006 spoločne vyložili a ukryli v Bratislave na ulici Nobelovej č. 34 v priestoroch spoločnosti ISTROCHEM a.s. načo následne obž. S. N. s nákladným motorovým vozidlom a s prázdny návesom opustil územie Slovenskej republiky, kde v Českej republike nahlásil na polícii odcudzenie tovaru, čím spoločnosti SAMSUNG ELEKTRONICS s.r.o. so sídlom v Galante spôsobili škodu vo výške 9.325.160,- Sk (309.538,6 Eur).

Za to boli odsúdení nasledovne:

Obžalovanému M. X. bol podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 /jedenásť/ rokov.

Obžalovanému S. N. bol podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov.

Obžalovanému J. X. bol podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. boli všetci traja obžalovaní pre výkon uloženého trestu zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovaným uložený aj ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. im bola stanovená doba ochranného dohľadu 1 /jeden/ rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená spoločnosť SAMSUNG Electronics Slovakia, s.r.o. Hviezdoslavova 807, Galanta s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní M. X., J. X., S. N., ako aj Krajský prokurátor v Trnave. Obžalovaný S. N. vo svojom odvolaní napadol výrok o treste. Trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý mu bol uložený považuje za veľmi prísny. Podľa jeho názoru okresný súd pri ukladaní trestu nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a osobné pomery a uložil mu neprimerane prísny trest. S. N. namieťa, že podstatnou mierou pomohol a prispel k objasneniu predmetného skutku, pred orgánmi polície Českej republiky v plnom rozsahu priznal spáchanie skutku, podrobne opísal jeho priebeh a pomohol tak k objasneniu veci. Pomohol aj k usvedčeniu ostatných spolupáchateľov a napokon pomohol k zabráneniu vzniku reálnej škody pre poškodenú spoločnosť, pretože po príchode na územie Českej republiky sa k spáchaniu skutku priznal za asistencie polície Slovenskej republiky ukázal a označil sklad, v ktorom bol odcudzený tovar uložený, čím bolo v trestnom konaní dosiahnuté, že takmer všetok odcudzený tovar bol zaistený a vrátený poškodenej strane. Poukazuje tiež na okolnosti, za ktorých sa rozhodol predmetný skutok spáchať. Na trestnú činnosť ho naviedol spoluobžalovaný M. X., pričom sám váhal, či má skutok uskutočniť. V určitom štádiu sa snažil pred obžalovaným M. X. vyhovoriť z pripravovanej trestnej činnosti, avšak pod tlakom spoluobžalovaného M. X. sa rozhodol skutok spáchať. Poukazuje aj na svoje osobné pomery. Je jediným živiteľom rodiny, má manželku, ktorá je dlhodobo nezamestnaná, dve maloleté deti a celá rodina býva v prenajatom obecnom byte. Naďalej pracuje ako vodič diaľkových kamiónov a jeho rodina je odkázaná výlučne na finančné príjmy z jeho pracovného pomeru. Doposiaľ sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Podľa jeho názoru v rámci použitia trestnej sadzby stanovenej v Trestnom zákone okresný súd nedostatočne prihliadol na všetky okolnosti prípadu a nedostatočne diferencoval výšku uloženého trestu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný J. X. podal odvolanie čo do výroku o vine aj treste.

S rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje, pretože sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Je nevinný, pretože pri žiadnom trestnom čine nepomáhal, nebol nikomu nápomocný. Nezúčastnil sa žiadnej vykládky odcudzeného tovaru. Nemá vedomosť o žiadnej trestnej činnosti, ktorá bola spáchaná kritického dňa. On iba S. N. ako svojmu známemu požičal peniaze a zaviezol ho tam, kam ho požiadal. Nevie prečo mali ísť na čerpaciu stanicu Slovnaft. To, že ho S. N. označil ako spolupáchateľa bolo z jeho strany iba z pomsty, nakoľko mal intímny pomer s jeho manželkou, S. N. sa približne pol roka pred touto udalosťou o tom dozvedel. Pod zámienkou požičania si peňazí od neho ho vylákal do Bratislavy,

tam zámerne používal jeho telefón, aby ho mohol nejakým spôsobom zamiešať do pripravovaného a spáchaného trestného činu. Vôbec ho nenapadlo, že takýmto spôsobom splieta okolo neho pavučinu, aby sa mu pomstil za intímny pomer s jeho manželkou. Keď ho požiadal o požičanie peňazí, tak išiel, nakoľko s ním chcel obnoviť riadne vzťahy tak, ako to bolo predtým, než mal intímny pomer s jeho manželkou. Podľa jeho názoru nebol počas dokazovania vyprodukovaný ani jeden dôkaz o jeho vine. Naopak vykonanými výpoveďami svedkov bolo preukázané, že žiadnej vykládky sa nezúčastnil, nebol ani v objekte, kde sa televízory vykladali. S. N. do Bratislavy iba niesol peniaze, o ktoré ho požiadal. Dúfa, že odvolací súd vyhodnotí všetky dôkazy a v zmysle zásady in dubio pro reo rozhodne tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zruší a rozhodne, že ho oslobodzuje spod obžaloby.

Krajský prokurátor v Trnave podal odvolanie čo do výrokov o treste.

Považuje výrok o treste ohľadne obžalovaného M. X. za veľmi mierny, rovnako za nepostačujúci považuje aj trest odňatia slobody, ktorý bol uložený obžalovanému J. X.. Trest ako bol obžalovanému J. X. uložený vo výmere 10 rokov je neprimeraný s poukazom na generálnu a špeciálnu prevenciu a nepostačuje k náprave páchatel'a. Pokiaľ ide o obžalovaného S. N. krajský prokurátor poukázal, že okresný súd ho odsudzoval podľa § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pričom takto nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 Tr. zák., pretože pri mimoriadnom znížení trestu mal použiť § 39 ods. 3 Tr. zák. a nie odsek 2 písm. c/ Tr. zák. vyššie uvedeného ustanovenia.

Krajský prokurátor preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozsudkom rozhodol eventuálne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu tento vylúčil trestnú vec obžalovaného M. X. na samostatné konanie.

Krajský súd totiž už od 10.8.2012, kedy vec napadla krajskému súdu opakovane vytyčoval verejné zasadnutia, nepodarilo sa tak zabezpečiť účasť obžalovaného M. X. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, tento nepreberal predvolanky, alebo keď preberal predvolanky, zmaril uskutočnenie verejného zasadnutia iným spôsobom.

Okrem toho obdobia, kedy sa M. X. nachádzal vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody bol pre krajský súd fyzicky nezastihnuteľný, prevolania na verejné zasadnutia nepreberal a tak verejné zasadnutia krajský súd musel postupne odročovať.

Rovnako tak neprebral predvolanie na verejné zasadnutie uskutočnené dňa 12.11.2015. Z týchto dôvodov potom krajský súd trestnú vec obžalovaného M. X. vylúčil na samostatné konanie a prejednal trestnú vec iba obžalovaných S. N. a J. X..

Treba podotknúť, že obaja od začiatku odvolacieho konania požiadali, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v ich neprítomnosti.

Krajský súd v Trnave preto na verejnom zasadnutí dňa 12.11.2015 prejednal iba odvolania obžalovaných S. N., J. X. ako aj Krajského prokurátora v Trnave. Obhajcovia obžalovaných S. N. ako aj J. X. zotrvali na ich odvolaniach.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry taktiež zotrvala na svojom odvolaní, na strane druhej navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaných S. N. a J. X..

Krajský súd preto podľa § 317 Tr. por. na základe odvolania S. N., J. X. a Krajského prokurátora v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že kým odvolanie S. N. je v plnej miere dôvodné, odvolanie J. X. je dôvodné iba z časti a odvolanie krajského prokurátora voči výroku o treste ohľadne obžalovaného J. X. nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že po obdržaní obžaloby okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, ako mu to stanovujú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, následne tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich vzájomnom súhrne a dospel k správnym zisteniam ohľadne viny S. N. ako aj J. X..

Treba podotknúť, že obžalovaný S. N. svoju vinu na spáchanom skutku nepopieral.

Obžalovaný J. X. svoju vinu na spáchanom skutku popieral v podstate so zhodným spôsobom, ako to uviedol vo svojom odvolaní. V tomto smere treba podotknúť, že svoje obhajobné tvrdenia v odvolaní obžalovaný J. X. prezentoval už v priebehu trestného konania, s týmito obhajobnými námietkami sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v plnej miere zákonným spôsobom vysporiadal a preto krajský súd na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia ohľadne viny J. X. v podrobnostiach poukazuje. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu presvedčivo odôvodnil dôkazy, ktoré bezpečne preukazujú, že predmetného skutku sa dopustil aj obžalovaný J. X.. Vonkoncom nezodpovedá skutočnosti, že by dôkazy preukazovali nevinu obžalovaného. V tomto smere krajský súd teda odkazuje

na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby opakovania rovnakých právnych úvah. Krajský súd len podotýka, že aj podľa názoru odvolacieho súdu obrana obžalovaného J. X. v tom smere, že ho obžalovaný S. N. krivo obvinil len preto, aby sa mu pomstil za intímny pomer s jeho manželkou, takáto obhajoba nie je akceptovateľná. Obžalovaný S. N. v priebehu trestného konania vypovedal spontánne a zhodne, celý popis jeho udalostí vo všetkých jeho čiastkových skutočnostiach zodpovedajúc aj obsahu ostatných dôkazov a krajský súd nemá žiadny rozumný dôvod preto, aby z mozaiky dôkazov potvrdzujúcich výpovede S. N. vyňal ako nehodnoverné tvrdenia o tom, že predmetného skutku sa zúčastnil aj J. X.. Jeho obhajoba je aj nehodnoverná v tom zmysle, že necelých pár hodín pred skutkom obžalovaný S. N. odchádzal s kamiónom z E. a z obce v ktorej býva aj spoluobžalovaný J. X. a teda, ak mal J. X. požičiavať mu nejaké peniaze, nemal dôvod cestovať za ním až do Bratislavy a tu sa s ním stretávať, keď tak bezo zvyšku mohol urobiť v mieste svojho bydliska, prípadne v Galante na pracovisku, kde bol tovar nakladaný, kde aj on chodí uskutočňovať prepravy ako kamionista.

Krajský súd však považuje za odôvodnené odvolania obžalovaných S. N. aj J. X. ohľadne uložených trestov odňatia slobody, aj keď z časti rozdielných dôvodov.

Pokiaľ ide o obžalovaného S. N. okresný súd mu ukladal trest odňatia slobody za použitia § 39 Tr. zák., pričom správne mu mal ukladať trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a nie podľa § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. ako to učinil prvostupňový súd.

Krajský súd je toho názoru, že v každom prípade sú splnené zákonné podmienky pre ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému S. N. podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti treba podotknúť, že toto ustanovenie dáva možnosť individualizácie trestu s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. V danom prípade sú konkrétnymi okolnosťami prípadu, ktoré boli známe už okresnému súdu predovšetkým v tej podobe, že obžalovaný S. N. sa výrazným spôsobom pričínil o objasnenie a odhalenie predmetného skutku, po príchode do Českej republiky najskôr síce podal trestné oznámenie, ale krátko na to po štyroch hodinách sa priznal k činu, bol ochotný označiť sklad, kde bol odcudzený tovar uložený za asistencie polície Slovenskej republiky bola v tomto sklade bezprostredne po niekoľkých hodinách uskutočnená prehliadka, pričom v tomto sklade bolo zaistených z celkového počtu odcudzených 533 TV 505 TV a teda v skutočnosti sa obžalovaný S. N. pričínil o to, že poškodenej spoločnosti SAMSUNG Electronics Slovakia, s.r.o. nebola spôsobená škoda v celkovej výške uvedenej vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a zakladajúcej aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaných, t.j. vo výške 9.325.160,- Sk, ale sa obžalovaný S. N. pričínil o to, že reálne tak poškodenej spoločnosti vznikla skutočná škoda len vo výške 372,747,- Sk, čo nepredstavuje ani značnú škodu, ale predstavuje iba škodu malú. Následne obžalovaný S. N. v trestnom konaní vypovedal spontánne, priznal všetky skutočnosti ako tieto prebiehali, jeho výpovede sú v súlade aj s ďalšími dôkazmi a výraznou mierou tak teda napomohol aj k objasneniu veci a usvedčeniu spolupáchateľov v predmetnej trestnej činnosti. V súvislosti s tým, že v jeho osobe išlo o bezúhonnú osobu, ktorý odvtedy trestne stíhaný nebol, okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a aj za použitia § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. mu uložil neprimerane prísny trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov. Správne mu podľa názoru odvolacieho súdu za použitia vyššie uvedených okolností prípadu mal uložiť trest odňatia slobody tak, ako je tento limitovaný v ustanovení § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., t. j. na úrovni trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Takto ukladaný trest by bol prejavom individualizácie trestu a tiež prejavom ústretovosti k páchatelovi, u ktorého bola zistená séria poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j/,k/,l/,m/,n/, Trestného zákona.

Pokiaľ ide o trest odňatia slobody ukladaný obžalovanému J. X., tento pôvodne krajský súd v čase vyhlásenia rozsudku prvostupňovým súdom považoval za správny a zákonný, zodpovedajúci všetkým kritériám pre ukladanie trestu, pretože v čase rozsudku súdu prvého stupňa neexistovali žiadne okolnosti prípadu, ani prípadne pomery páchatela preto, aby mohol byť J. X. uložený trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podstatne sa však ohľadne ukladania trestov týmto dvom obžalovaným zmenila situácia v priebehu odvolacieho konania, kedy u obžalovaného J. X. pristúpil dôvod pre ukladanie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a u obžalovaného S. N. pristúpila ďalšia podstatná okolnosť, zakladajúca dôvod pre ukladanie ešte miernejšieho trestu, než je tento limitovaný v ustanovení § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Krajský súd totiž zisťuje, ako veľmi významnú skutočnosť, že v období od vynesenia rozsudku prvostupňovým súdom do rozhodnutia odvolacieho súdu boli porušené práva obžalovaných J. X. ako aj S. N. v zmysle § 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a bolo aj porušené ustanovenie článku 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa článku 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR každý má právo, aby jeho vec bola verejne prerokovaná bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je nepochybne v zmysle vyššie uvedených ustanovení významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorým nielen odporuje v zmysle práva obvineného ale i poškodeného na spravodlivý proces a je aj v rozpore so základnými zásadami trestného práva. Článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa považuje vo vnútroštátnej judikatúre za pokyn signatárskym štátom, aby organizovali súdnictvo tak, aby princípy súdnictva zakotvené v Dohovore boli rešpektované. V tejto súvislosti v ďalšom krajský súd konštatuje, že v zmysle platnej judikatúry je povinnosťou súdov, aby porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote bolo určitým primeraným spôsobom odškodnené. Zmiernenie trestu merateľným spôsobom je určitou kompenzáciou štátu, že došlo k porušeniu práv páchatel'a neprimeranou dĺžkou trestného konania, na ktorého dĺžke tento páchatel' nemal žiadny vplyv. Takýto postup je aj istou formou prevencie pred nastúpením zodpovednosti štátu a jeho povinností ku kompenzácii vo finančnom vyjadrení.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ak aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že pri porušení práva na spravodlivý proces v primeranej lehote vnútroštátne súdy musia jednak dostatočne zrozumiteľným spôsobom priznať porušenie zachovania požiadavky primeranosti lehoty a súčasne musia jasne zrozumiteľným spôsobom poskytnúť náhradu vo forme zásadného zníženia trestu výslovným a merateľným spôsobom.

Krajský súd rozhodujúc o odvolaní obžalovaného J. X. preto pri konštatovaní porušenia jeho práva v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd považuje za nevyhnutne priznať mu zmiernenie trestu ako kompenzáciu za porušenie jeho práva, pričom krajský súd mal zato, že primeraným a dostatočným trestom je tu trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov, uložený za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. práve z vyššie uvedeného dôvodu. Krajský súd je toho názoru, že miera zníženia tohto trestu u obžalovaného J. X. je dostatočná. Inú situáciu zisťuje krajský súd ohľadne obžalovaného S. N..

Ohľadne tohto obžalovaného už krajský súd vyššie konštatoval, že trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov ako mu bol uložený trest prvostupňovým súdom bol neprimerane prísny, nezohľadňoval všetky okolnosti prípadu, ktoré boli známe okresnému súdu už v čase vyhlásenia rozsudku, nevystihoval tento trest komplexne všetky okolnosti prípadu ako aj závažnosť konania obžalovaného S. N.. Krajský súd konštatoval, že primeraným už v čase ukladania rozsudku prvostupňového súdu bol trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý by tak vystihoval sériu poľahčujúcich okolností u tohto obžalovaného. Krajský súd v období od vynesenia rozsudku súdu prvého stupňa do vyhlásenia od rozsudku odvolacieho súdu konštatoval porušenie práva obžalovaného S. N. zhodne ako u J. X. v tom zmysle, že rozsudok súdu prvého stupňa bol vyhlásený dňa 2.6.2009, kým rozsudok odvolacieho súdu bol vyhlásený dňa 12.11.2015, t. j. po viac ako šiestich rokoch. Základnou príčinou z tohto 6-ročného prieťahu medzi vynesením rozsudku súdu prvého stupňa a rozhodnutím odvolacieho súdu bolo predovšetkým nemožnosť predložiť spisový materiál na rozhodnutie o odvolaniach obžalovaných a krajského prokurátora prvostupňovým súdom z toho dôvodu, že nebol schopný po dobu viac ako troch rokoch zabezpečiť doručenie rozsudku obžalovanému M. X., ktorý bol po celú dobu nezastihnuteľný a nebolo mu možné doručiť rozsudok ani po vydaní príkazu na jeho zatknutie. Z týchto dôvodov bol rozsudok vyneseneý 2.6.2009 spolu so spisovým materiálom krajskému súdu predložený na rozhodnutie až dňa 10.8.2012, t. j. po viac ako troch rokoch výslovnej nečinnosti súdu z dôvodu nezastihnuteľnosti obžalovaného M. X., pričom na Krajskom súde v Trnave sa uskutočnil ďalší prieťah spôsobený predovšetkým taktiež nezastihnuteľnosťou obžalovaného M. X.. Zodpovedá skutočnosti, že M. X. sa aj nachádzal vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, avšak verejné zasadnutia krajského súdu aj počas tejto doby boli odročované z iných dôvodov vrátane dôvodov na strane menovaného obžalovaného.

Možno teda konštatovať, že krajský súd nemohol o odvolaní obžalovaných a krajského prokurátora rozhodnúť po dobu viac ako šesť rokov, čo je zjavné porušenie práva obžalovaných na prejednanie veci v primeranej lehote. Pokiaľ ide o obžalovaného S. N. treba konštatovať, že relevantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva formu kompenzácie spôsobom uloženia miernejšieho trestu považuje za dostatočnú nápravu vtedy, ak ju národný súd použije s výslovným uvedením toho, ak uvedie,

že k tomuto opatreniu pristupuje preto, že bolo porušené právo obžalovaného na prerokovanie veci v primeranej lehote a pokiaľ ide o zmiernenie trestu súčasne uvedie, v akej miere bol trest z tohto dôvodu zmiernený. Iba za týchto podmienok je Európsky súd pre ľudské práva toho názoru, že zmluvný štát poskytol dostatočnú ochranu právam vyplývajúcim z dohovoru s tým dôsledkom, že na Európskom súde pre ľudské práva sťažovateľ len za tejto situácie stráca postavenie poškodeného podľa článku 34 Dohovoru.

Aby bolo dostatočne zrozumiteľným, výslovným a merateľným zmiernenie trestu obžalovanému S. N. zo strany odvolacieho súdu krajský súd pristúpil u tohto obžalovaného k ukladaniu trestu odňatia slobody pod stanovenú trestnú sadzbu uvedenú v § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pričom mal za to, že zákonný a primeraný je pre tohto obžalovaného už podmienený trest odňatia slobody a to v trvaní 3 /tri/ roky určený v skúšobnej dobe 5 /päť/ rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu s primeraným obmedzením ako je toto uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Krajský súd je toho názoru, že takejto situácii, kedy treba odlíšiť zmiernenie trestu s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu vyplývajúce z dokazovania od následného porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote, krajský súd je toho názoru, že nie je viazaný limitom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení.

Pokiaľ ide o odvolanie krajského prokurátora krajský súd konštatuje, že pokiaľ ide o jeho výtku ohľadne ukladania trestu obžalovanému S. N., túto odvolací súd v napadnutom rozsudku odstránil, pokiaľ ide o obžalovaného J. X. z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie krajského prokurátora za dôvodné a preto sa obmedzil na zamietnutie odvolania krajského prokurátora vo vzťahu k obžalovanému J. X..

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.